

hensynsløst og inhøimant i dette Kirkespørgsmaal. Jeg turde maaffe tilføje, at denne Betragtning ikke alene gøres gældende fra en enkelt Mands Side, men den er almindelig haade for de Borgere, som bo i Maribo, og for en stor Del af Landbefolkningen, der bor omkring Maribo, og har haft Kirken nær; det er ikke blot af mine politiske Meningsfæller; denne Betragtning gøres gældende, men den gøres ogsaa gældende af andre politiske Partier og ogsaa af Medlemmer, af dette Ting og af det andet Ting; de have alle det samme Syn paa Forholdene og ere enige i, at det er en høft uheldig Maade, hvorpaa der fra Ministeriets Side er optraadt i denne Sag. Naar jeg altsaa har fremdraget dette, er det ikke paa politiske Meningsfællers Vegne, jeg har fremdraget dette, og jeg maa maaffe i den Anledning have Lov til her at indstøde den almindelige Bemærkning, at naar der fortælles og siges fra Højre og anden Side, at vi — jeg og mine Meningsfæller, der have den samme Opfattelse af den politiske Situation som jeg — staa som Visnepolitikere, saa maa dette være et Vidnesbyrd om, at jeg for mit Bedkommende — og jeg tror ogsaa dette i øvrigt gælder mine Meningsfæller — sige og mene, at der skal være Ret for alle og Uret for ingen, det være saa ligegyldig, enten han slutter sig til den ene eller den anden politiske Opfattelse, og kan man fremme noget godt, bør man gøre det. Jeg vil for mit Bedkommende gerne være med til dette. Naar man imidlertid bruger 80,000 Kr. af Ståtens Penge til at foretage en Restauration af en Kirke, der saa efter alles Mening derved bliver dårligere end den var i Forvejen, har man derved virkelig spildt disse Penge paa en uheldig Maade. Det kan maaffe siges af Arkitekter og fra andres Side, at det skal være en Opbygning i kunstnerisk Henseende, men saa er det rigtig nok kedeligt, at der er saa saa Kunstnere dernede i Maribo; thi havde det været saaledes, at der var mange Kunstnere der, kunde de jo have bidraget til at aabne Døren paa de almindelige Borgere i Maribo for det skønne derved, men saa vidt jeg ved, er der ikke en eneste Hverken i Maribo eller i Egnen deromkring, som har saa megen Kunstsans; at han kan se det kunstneriske og skønne ved, hvad der er lavet dernede. Naar der nu paa dette Finanslovsforslag atter tales om Bevillinger til andre Kirker, selv om dette ikke kan standses, saa kunde man jo saa tage sig bedre i Agt. Ja vi ville jo rimeligvis saa den ærede Ministers Mening at høre om denne Sag,

men Borgerne i Maribo leve endnu stadig i det Haab, at naar det paatales i Rigsdagen, vil der være Mulighed for, at Arbejdet standses, eller at der i alt Fald bliver vist lidt Smødetommen med Hensyn til Restaurationen af Kirkens Indre. Sikker er det, at i Maribo dele de ikke den Betragtning, der fremstattes af det ærede Medlem fra Bogense (M. Nielsen), da han udtalte, at den ærede Minister havde raft dem en lille Ting; jeg tror nok, de mene i Maribo, at han ikke en Gang er gaaet saa vidt. Jeg mener som sagt, at om der end ikke vil blive gjort noget for at standse i Maribo, vil det dog maaffe ikke være af Vejen at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at naar der gives Bevillinger til Restauration af Kirker det ene eller det andet Sted i Landet, bør dette ske lidt mere efter almindeligt menneskeligt Støn, saa at Restaurationen kan være til Tarv for den Egn, i hvilken den bliver udført, og for Menigheden i det hele taget.

J. Scavenius: Angaaende Maribo Kirke skal jeg ikke trætte det høje Ting; men jeg vil blot tillade mig at henstille til den ærede Minister og det særlige Syn og til Arkitekten; om det ikke var muligt gennem farvede Vinduesrunder at dæmpe det alt for stærke Lys, som man mener er fremkommet ved, at Kirken er bleven hvidtet; thi i og for sig skal jeg indrømme, at jeg er fuldstændig enig i alle de Arbejder, som ere foretagne herovre, og jeg tror, at det, der er sket, er sket i Overensstemmelse med alle kunstneriske Hensyn; men det er muligt, at i saa stort et Rum, som der her er Tale om, vil den hvide Farve komme til at skinne i Dørene, især da Vinduerne ere saa store; men man kunde jo prøve paa, om man ikke ved farvede Ruder kunde saa Lyset dæmpet. Jeg tror, jeg kan trøste det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) med, at Restaurationen af Ribe Domkirke kan ikke ske paa anden Maade end ved at bevare de to yderste Sideskibe. Der har ganske vist i sin Tid været en Plan fremme fra Professor Storchs Side om, at man ved Foritagelse af disse Sideskibe skulde føre Kirken tilbage til sin alleroprindeligste Skikkelse; men denne Plan vandt hverken de lokale Autoriteters eller Ministeriets Bisald, og man har ved, hvad der er gjort senere ved Kirken gennem Styrelse af Sideskibene bevirket, at nu kan man ligesom ikke tage Sideskibene væk, selv om man vilde, thi tog man dem væk, faldt Kirken ned, saa i den Henseende kan man være ganske rolig.